

ΙΩΑΝΝΑ ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ

ΤΑ ΣΚΟΥΛΙΚΙΑ ΧΟΡΤΑΣΑΝ...

ΘΕΣΣΑΛΙΟΝΙΚΗ 2018

*Η Ιωάννα Θεοδοσίου γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1995.
Συμμετείχε ερασιτεχνικά σε θεατρικές ομάδες από το 2007.
Είναι απόφοιτη ηθοποιός από την δραματική σχολή του
Αρδέα Βουτσινά. Έχει παρακολουθήσει εργαστήρια
θεατρικής γραφής.*

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6984817147

Email: ioanna_zdae95@hotmail.com

Facebook: Ioanna Theodosiadou

**Το κείμενο αυτό μπορεί να διαβαστεί και να αναπαραχθεί
ελεύθερα από αυτή τη σελίδα. Σε περίπτωση μεταφοράς στην
σκηνή, η οποιαδήποτε κερδοσκοπική χρήση απαιτείται πρώτα
συνεννόηση με την συγγραφέα.*

Στην γυναίκα που φοβάται

αν τα κατάφερε,

τη μητέρα μου...

ΠΡΟΣΩΠΑ]

Βαν: Περίπου 40 χρονών, πατέρας της οικογένειας.

Λάνα: Περίπου 40 χρονών, μητέρα της οικογένειας.

Φιν: Περίπου 18 χρονών, δίδυμος αδερφός του Μπιλ.

Μπιλ: Περίπου 18 χρονών, δίδυμος αδερφός του Φιν.

Λίζα: Περίπου 16 χρονών, μεσαία κόρη.

Σάμι: Περίπου 13 χρονών, μικρός γιός.

Φρουρός: Φρουρός του ηγέτη (σκηνή 3)

Άντρας: Δάσκαλος του Σάμι στην στρατολόγηση (σκηνή 4)

Μαξ: Συγκρατούμενος του Βαν.

Φύλακας: Ο υπεύθυνος φύλακας του κελιού του Βαν.

Φυλακισμένος Α

Φυλακισμένος Β

*Το κείμενο μπορεί να εκτελεστεί από 6 ηθοποιούς. Οι εξής ρόλοι μπορούν να εξυπηρετηθούν και από τους:

- Άντρας και Φρουρός από Φύλακα.
- Μαξ από Μπιλ.
- Φυλακισμένος Β από τον Σάμι.
- Φυλακισμένος Α από Φιν.

[Δομή Έργου]

Σκηνή 1: [60 λεπτά]

Σκηνή 2: [Κι αν δεν υπακούσουμε;]

Σκηνή 3: [Δεν αφορά τον πόλεμο]

Σκηνή 4: [Μάλιστα δάσκαλε]

Σκηνή 5: [Ήταν καλό αστείο]

Σκηνή 6: [Μισοφαγωμένους]

Σκηνή 7: [Υπόσχομαι]

Σκηνή 8: [Μούδιασε]

Σκηνή 9: [Κρέας στο πάτωμα]

Σκηνή 10: [Ο ηγέτης είναι νεκρός]

ΣΚΗΝΗ 1

(Βλέπουμε ένα κελί φυλακής, μέσα μόνο ένας κρατούμενος που είναι ρακένδυτος κουλουριασμένος στις σκιές, δεν μπορούμε να δούμε το πρόσωπο του σε όλη τη σκηνή, δείχνει όμως πολύ ταλαιπωρημένος. Τον πλησιάζει ο φύλακας και του αφήνει ένα ποτήρι νερό κοντά στα κάγκελα)

Φύλακας: Πιες!

(Παύση)

Είπα πιες!

(Ο κρατούμενος βαριανασένει χωρίς να κουνηθεί)

Πρέπει να πιεις λίγο νερό, δεν θα βγάλεις την μέρα αλλιώς. Είναι σημαντική μέρα. Έφτασες μέχρι εδώ, μη τα παρατάς τώρα. Είσαι ο μοναδικός που κατάρφερε να επιβιώσει εδώ μέσα. Ξέρω ότι δεν έχεις κανένα λόγο όμως πρέπει να με εμπιστευτείς, έχεις φτάσει τόσο κοντά... Δεν μπορώ να το επιτρέψω. Έχω αρκετό αίμα στα χέρια μου αλλά εσύ είσαι κάτι διαφορετικό. Σε έβλεπα να παλεύεις κάθε μέρα και σκεφτόμουν... Αν εγώ θα μπορούσα να το αντέξω... Σε παρακαλώ πιες.

(παύση)

Κάνε λίγη υπομονή, τελειώνει... Θα δεις και πάλι το φως του ήλιου. Θα κοιμάσαι σε κρεβάτι και όχι σε κρύες πέτρες που βρωμάνε κάτουρα και θάνατο. Δεν θα χρειάζεται να συγκατοικείς με σάπια κουφάρια ούτε να τα τρως για να κερδίσεις μια ακόμα μέρα. Θα είσαι ελεύθερος!

(Ο κρατούμενος κλωτσάει και ρίχνει το ποτήρι με το νερό)

Μη με αναγκάσεις να μπω μέσα.

(Παύση)

(Ο Φύλακας ανοίγει εκνευρισμένος την πόρτα παίρνει ο νερό, πιάνει τον κρατούμενο από το σαγόνι, του ανοίγει το στόμα και του ρίχνει το νερό μέσα μέχρι που πνίγεται και τον αφήνει.)

Συγγνώμη! Δεν ήθελα να φτάσουμε εκεί αλλά δεν μου αφήνεις επιλογές. Αν όλα πάνε σύμφωνα με το σχέδιο, ό κόσμος όπως τον ξέρουμε θα καταστραφεί, σε περίπου εξήντα λεπτά από τώρα. Το δηλητήριο πρέπει ήδη να τρέχει μέσα στις φλέβες του και σε λίγο θα βρει την σάπια του καρδιά.

(Ο κρατούμενος γυρνάει και τον κοιτάει)

Ναι αυτόν που μας ξεκλήρισε λέω! Αυτό που κάποτε πίστεψα για ηγέτη μου. Σε κανέναν δεν αξίζει αυτό που πέρασες. Ούτε εσύ, ούτε πολλοί άλλοι... Θα ζήσεις, θα σου δοθεί η ευκαιρία να ξαναφτιάξεις την ζωή σου. Να βρεις μια γυναίκα και να κάνεις οικογένεια σε ένα όμορφο σπίτι στην εξοχή. Ήσυχος... Μακριά από όλα αυτά. Θα είσαι ελεύθερος.

(Ο κρατούμενος του ψιθυρίζει ξεψυχισμένος)

Βαν: Είμαι... Ήδη, νεκρός...

(Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 2

(Η Λάνα γυναίκα του Βαν μαγειρεύει στην κουζίνα ενώ μπαίνει η κόρη της Λίζα)

Λίζα: Θέλεις βοήθεια;

Λάνα: Άσε τα πράγματα σου και μετά. Πως πήγε το σχολείο;

Λίζα: Πολύ καλά! Η δασκάλα μας ρωτούσε πως φανταζόμαστε την ζωή μας σε αγροτική περιοχή.

Λάνα: Και εσύ τι είπες;

Λίζα: Ότι θα ήταν εφιάλτης! Να μην μπορώ να κάνω βόλτα στα μαγαζιά; Να βλέπω κάθε μέρα στάχια;

Λάνα: Είσαι υπερβολική, εγώ νομίζω ότι θα τα πήγαινες μια χαρά!

Λίζα: Να κάνω σαλάτα;

Λάνα: Ναι! Που είναι ο αδερφός σου;

Λίζα: Δεν ξέρω τον είδα κάποια στιγμή που φεύγαμε αλλά μετά τον έχασα.

Λάνα: Σου έχω πει ότι θέλω να γυρνάτε μαζί.

Λίζα: Ποια είναι υπερβολική τώρα; Πέντε λεπτά είναι το σχολείο τι μπορεί να του συμβεί;

Λάνα: Είναι τόσο δύσκολο να μου κάνεις το χατίρι;

Λίζα: Θέλω και εγώ να γυρνάω με τα κορίτσια δεν μπορώ να έχω τον μικρό να σέρνεται στα πόδια μου.

Λάνα: Λίζα!

(Ανοίγει η πόρτα και μπαίνει ο Σάμι ο μικρός αδερφός περίπου στα δώδεκα με δεκατρία.)

Σάμι: Έτοιμο το φαγητό;

Λίζα: Δεν πας για ένα μπάνιο; Βρωμάς!

Σάμι: Έτσι μυρίζουν οι αθλητές!

Λάνα: Πάνε κάνε ένα μπάνιο μέχρι να έρθουν και οι άλλοι.

(Μπαίνει ο Βαν ο πατέρας των παιδιών)

Σάμι: Ήρθαν!

(Βλέπει τον Βαν το παίρνει αγκαλιά)

Λίζα: Μόνο ο μπαμπάς είναι...

Βαν: Τι μυρίζεις έτσι;

Λάνα: *(στον Σάμι)* Μπάνιο!!!

Σάμι: Καλά.

(Ο Σάμι πάει στο μπάνιο)

Λίζα: Πως πήγε η δουλειά μπαμπά;

Βαν: Όχι και τόσο καλά είναι η αλήθεια...

Λάνα: Τι έγινε;

Βαν: Θα σας τα πω όλους μαζί στο τραπέζι, πρέπει να είναι και τα αγόρια.
Τους αφορά...

Λίζα: Μπαμπά, όλα καλά;

Βαν: Μην ανησυχείς μικρή όλα καλά θα πάνε!

Λάνα: Έλα να στρώσουμε το τραπέζι Λίζα.

(Η Λίζα πάει στην κουζίνα και ο Βαν πιάνει την Λάνα από το χέρι την σταματάει και την φιλάει)

Λάνα: Τι συμβαίνει Βαν;

Βαν: Τα πράγματα δεν πάνε καλά...

Λάνα: Με τρομάζεις.

Βαν: Από μέρα σε μέρα θα έρθει το χαρτί!

Λάνα: Κινδυνεύουμε;

Βαν: Όχι αν υπακούσουμε!

(Μπαίνουν στο σπίτι τα δίδυμα αδέρφια Φιν και Μπίλ. Ο Μπίλ χύνετε στον καναπέ και ο Φιν κρατάει ένα γράμμα)

Φιν: Περιμέναμε γράμμα;

Βαν: Τι είναι αυτό;

Μπίλ: Ήταν στην είσοδο, στο χαλάκι.

Βαν: Δώσ' το μου!

Φιν: Καλά χαλάρωσε δεν είχα σκοπό να το κρατήσω.

Λίζα: Τι είναι;

Βαν: Θα σας εξηγήσω όταν έρθει η ώρα!

Λάνα: Έτοιμο το τραπέζι!

Μπίλ: Τι φαγητό έχουμε;

(Βγαίνει ο Σάμι τρέχοντας και κάθεται στο τραπέζι και τρώει)

Σάμι: Ψάρι!

Μπίλ: Πάλι;

Λάνα: Καθίστε να φάτε και μην ακούσω μιλιά.

Λίζα: Τι έγινε;

Λάνα: Είπα κάτι!

(Κάθονται όλοι στο τραπέζι και αρχίζουν να τρώνε χωρίς να μιλάει κανείς)

Φιν: Μπαμπά θα μας πεις;

Λάνα: Φάε το φαγητό σου!

Λίζα: Τι πάθατε;

Βαν: Λοιπόν... Θα με ακούσετε και δεν θα διακόψει κανείς μέχρι να τελειώσω αυτά που έχω να πω. Η εταιρία δυστυχώς κλείνει έπειτα από διαταγή του ηγέτη. Σε μερικές μέρες από τώρα δηλαδή θα είμαι άνεργος.

Λίζα: Πως έγινε αυτό;

Βαν: Ο ηγέτης άρχισε να κάνει πράξη τα λόγια του.

Φιν: Δηλαδή η ανεργία είναι η εξέλιξη;

Βαν: Δεν είναι αυτός ο στόχος.

Μπίλ: Και ποιος είναι ο στόχος;

Λάνα: Αφήστε τον πατέρα σας να μιλήσει.

Βαν: Έρχονται περίεργες μέρες και πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί.

Φιν: Μην αγχώνεσαι πατέρα, θα τα καταφέρουμε, θα βρούμε και εμείς μια δουλειά.

Λίζα: Να μιλάς για τον εαυτό σου εγώ πρέπει να τελειώσω το σχολείο.

Βαν: Εκεί που θα πάμε δεν θα έχετε και άλλη επιλογή.

Μπίλ: Που θα πάμε, τι εννοείς;

Σάμι: Θα μετακομίσουμε;

Μπίλ: Τρώγε εσύ.

Λίζα: Ελπίζω όχι μακριά από το κέντρο...

Βαν: Πολύ μακριά από το κέντρο. Σήμερα ανακοινώθηκε πως όλες οι πόλεις εκτός της πρωτεύουσας προφανώς, θα πρέπει να διαλυθούν σε διάσπαρτες αγροτικές περιοχές.

Σάμι: Τι πάει να πει αυτό;

Λίζα: Ε τότε θα πάμε στην πρωτεύουσα.

Βαν: Δυστυχώς δεν πληρούμε τις προδιαγραφές.

Φιν: Αυτό πάει να πει πως πρέπει να μετακομίσουμε σε κάποιο χωριό;

Λίζα: Δεν μπορείς να μας το κάνεις αυτό!

Λάνα: Δεν είναι δική μας απόφαση είναι εντολή του ηγέτη.

Μπίλ: Και αν δεν υπακούσουμε;

Βαν: Δεν είμαι διατεθειμένος να το ανακαλύψω Μπίλ.

Λίζα: Και το σχολείο;

Βαν: Θα σταματήσετε το σχολείο και θα αναλάβετε όλοι από μια δουλειά στα χωράφια.

Μπίλ: Σοβαρά μιλάς τώρα;

Βαν: Ναι Μπιλ σοβαρά μιλάω.

Λίζα: Όλοι;

Βαν: Όλοι, μέχρι και ο Σάμι.

Σάμι: Τι;

Λάνα: Οι υπόλοιποι;

Βαν: Ακολουθούν. Όλη η χώρα πρέπει να επιστρέψει σε μια αγροτική οικονομία.

Φιν: Που πάει να πει...

Βαν: Καμία βιομηχανία και καμία χρηματική συναλλαγή από εδώ και πέρα.

Λίζα: Και με τι θα πληρώνουμε;

Μπίλ: Με καλαμπόκια.

Βαν: Με τη σοδειά μας!

Λίζα: Εγώ δεν έρχομαι!

Βαν: Δεν σε ρώτησα!

Λάνα: Ήρεμα... Ίσως έχει δίκιο ο ηγέτης. Ίσως είναι ένα καλό ξεκίνημα για τη χώρα μας. Στην τελική το χρήμα μας έφερε σε αυτή την κατάσταση ίσως είναι καιρός να τα βγάλουμε από την ζωή μας.

Λίζα: Ας τα βγάλουμε. Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να μετακομίσουμε στις ερημιές.

Φιν: Δεν βλέπεις τι συμβαίνει τον τελευταίο καιρό; Όποιος φέρνει αντίρρηση στον ηγέτη εξαφανίζεται.

Βαν: Φυλακίζεται... Είναι ένα μεγάλο βήμα και σας χρειάζομαι!

Λίζα: Εγώ δεν πεινάω άλλο. *(Η Λίζα σηκώνεται και πηγαίνει στο δωμάτιο)*

Φιν: Θα της περάσει...

Μπίλ: Ένα δίκαιο το έχει.

Λάνα: Πρέπει να υπακούσουμε Μπίλ, είναι για το καλό μας.

Σάμι: Εμένα πάντως μ' αρέσει πάρα πολύ η ιδέα!!! Όχι άλλο σχολείο!

Λάνα: Σάμι πάνε μέσα σε παρακαλώ.

Σάμι: Δεν τελείωσα το φαγητό

Λάνα: Θα φας μετά το υπόλοιπο.

Σάμι: Καλά...

(Φεύγει θυμωμένος)

Λάνα: Και εσείς!

Φιν: Νομίζω πως είμαστε αρκετά μεγάλοι για να ακούσουμε.

Βαν: Πάνε μίλα στην αδελφή σου σε παρακαλώ μόνο εσένα ακούει. (Στον Μπίλ)

Μπίλ: Τι να της πω αφού συμφωνώ μαζί της.

Βαν: Σας χρειάζομαι, δεν μπορώ να αντιμετωπίζω προβλήματα και εντός σπιτιού και εκτός ταυτόχρονα.

Μπίλ: Καλά θα της μιλήσω.

(Σηκώνεται και πάει μέσα.)

Φιν: Όλα θα πάνε καλά θα δεις, μην ανησυχείς.

Βαν: Θα δούμε...

(Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 3

(Βρισκόμαστε μερικούς μήνες μετά στο καινούργιο σπίτι. Το σπίτι είναι πολύ πιο μικρό και περιέχει μόνο τα βασικά. Η Λάνα κάθεται στο τραπέζι και φτιάχνει ένα καλάθι από μπαμπού ενώ παράλληλα μαγειρεύει. Μπαίνει η Λίζα και ο Σάμι.)

Λάνα: Πως πήγε σήμερα;

Λίζα: Πονάω...

Σάμι: Είναι έτοιμο το φαγητό μαμά; Πεινάω πάρα πολύ!

Λάνα: Έτοιμο! Μόλις έρθουν και οι υπόλοιποι τρώμε... *(Στην Λίζα)* Βγάλε τα παπούτσια σου να δω!

(Η Λίζα βγάζει τα παπούτσια και φαίνεται να πονάει πολύ)

Λίζα: Δεν νιώθω όλα τα δάχτυλα.

Λάνα: Είναι πολύ χειρότερα... Περίμενε θα ζεστάνω λίγο νερό να τα βάλουμε σε μια λεκάνη να ηρεμίσουν. Τα αγόρια δεν σε βοήθησαν καθόλου;

Λίζα: Δεν επιτρέπεται... Προσπάθησαν αλλά οι φύλακες τους τιμώρησαν να κάτσουν παραπάνω ώρες επειδή τους έπιασαν να με βοηθάνε.

Λάνα: Κοίτα. Σου έφτιαξα καινούργιο καλάθι! Είναι πιο ελαφρύ και πιο μεγάλο θα κάνεις πιο γρήγορα την δουλειά σου.

Λίζα: Γιατί;

(Ο Σάμι ανοίγει την κατσαρόλα)

Σάμι: Πάλι ρύζι;

Λάνα: Δεν μας έφεραν τίποτα άλλο για αυτή τη βδομάδα. Στρώσε εσύ τραπέζι να ζεστάνω λίγο νερό για την αδελφή σου.

(Η Λάνα πηγαίνει μέσα.)

Λίζα: Άντε σήκω τι κοιτάς; Εσένα είπει!

(Χτυπάει η εξώπορτα.)

Άνοιξε τι περιμένεις;

(Ο Σάμι την αγροεί και η Λίζα σηκώνεται και ανοίγει την πόρτα όπου στέκεται ένας φρουρός του ηγέτη.)

Φρουρός: Καλησπέρα!

Λίζα: Καλησπέρα!

Φρουρός: Ο κύριος Σάμ Νατ είναι εδώ;

Λίζα: Μπορώ να μάθω γιατί τον ψάχνετε;

(Της δίνει ένα φάκελο)

Φρουρός: Εδώ είναι ότι χρειάζεται να ξέρετε.

(Η Λίζα παίρνει τον φάκελο)

Αν δεν μου απαντήσετε έχω την δικαιοδοσία να μπω να τον συλλάβω μόνος μου!

Λίζα: Τι έκανε;

(Ο φύλακας την σκουντάει και μπαίνει μέσα στο σπίτι)

Μαμά...

(Η Λάνα βγαίνει τρέχοντας, ο φρουρός έχει πιάσει τον Σάμι από την μπλούζα και τον σέρνει προς την έξοδο)

Σάμι: Βοήθεια! Μαμά!

(Μόλις πάει να πλησιάζει η Λάνα ο Φύλακας βγάζει το όπλο του και απειλεί τον Σάμι)

Μαμά κάνε κάτι!

(Τον βγάζει σέρονοντας έξω η Λάνα πέρφτει στο πάτωμα)

Μαμά! Δεν θέλω να πεθάνω!

Λίζα: Τι κάνεις; Σήκω πάνω! Πάμε να τον πάρουμε πίσω, θα τους αφήσεις να το πάρουν;

Λάνα: Θα τον σκοτώσουν άμα πλησιάσω Λίζα. Δεν μπορώ να το δω αυτό.

Λίζα: Ενώ τώρα δεν θα τον σκοτώσουν;

Λάνα: Μακάρι να ήξερα...

Λίζα: Άφησαν αυτό! Ο φύλακας είπε πως τα λέει όλα μέσα!

Λάνα: Άνοιξε το! Τι λέει;

(Η Λίζα το ανοίγει και διαβάζει)

Μόνο μην μου πεις ότι είναι εκτέλεση...

Λίζα: Στρατολόγηση.

Λάνα: Τι; Είναι μόλις δεκατρία!

(Μπαίνουν ο Βαν και τα αγόρια)

Βαν: Τι έγινε;

(Η Λίζα τρέχει τον αγκαλιάζει και του δίνει το γράμμα)

Φιν: Τι είναι αυτό;

Λίζα: Συλλάβανε τον Σάμι.

Μπιλ: Τι εννοείς, που είναι;

Λίζα: Τον πήρανε σου λέω!

Μπιλ: Και εσείς που ήσασταν; Τους αφήσατε έτσι να τον πάρουν;

Λάνα: Δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι.

Βαν: Και καλύτερα που δεν κάνατε, ήταν η φρουρά του ηγέτη! Το μόνο που θα καταφέρατε θα ήταν να πεθάνετε και οι τρεις.

Φιν: Που τον πήγαν;

Βαν: Στο στρατόπεδο να τον εκπαιδεύσουν.

Φιν: Και γιατί δεν πήραν και εμάς;

Βαν: Είστε πολλοί μεγάλοι...

Μπίλ: Είμαστε πολλοί μεγάλοι για να σκοτώσουμε;

Βαν: Δεν αφορά τον πόλεμο.

Άντον: Τότε;

Βαν: Στρατολογήθηκε σε μια ομάδα που περιπολούν την ύπαιθρο, εντοπίζουν και καταγγέλλουν όποιους παραβούν τις εντολές της κυβέρνησης. Τις παλιές και τις καινούργιες! Ο Σάμι είναι στην κατάλληλη ηλικία για να τον χειραγωγήσουν.

Λίζα: Ποιες είναι οι καινούργιες;

Βαν: Τις λέει παρακάτω!

(Ο Βαν δίνει το χαρτί στην Λίζα και κάθετε στον καναπέ παίρνοντας αγκαλιά την Λάνα)

Λάνα: Άρα θα είναι εντάξει, θα επιστρέψει...

Βαν: Αν υπακούσει...

Λίζα: Τι εννοεί πως η εκδήλωση συναισθημάτων όπως γέλιο κλάμα θα οδηγήσει σε θανατική ποινή!

Φιν: Τι λες;

(Της αρπάζει το γράμμα)

Βαν: Το εννοεί Φιν... Το είδα με τα μάτια μου!

(παύση)

Σήμερα το πρωί όταν πήγαινα στη δουλεία το είδα. Τον εκτέλεσαν και τον παράτησαν στο δρόμο επειδή δάκρυσε...

Μπίλ: Δεν μπορεί κάποια πλάκα μας κάνουν!

Βαν: Δεν καιρός για πλάκες Μπίλ.

Λίζα: Απαγορεύονται τα κοσμήματα καθώς είναι αποδεικτικό πλούτου. Τα γυαλιά ως ένδειξη αστικής διανόησης. Κανένας πολίτης δεν μπορεί να έχει μαζί του φωτογραφίες των δικών του ανθρώπων. Απαγορεύεται η ανάγνωση βιβλίων, ο θρήνος για το θάνατο των συγγενών. Επίσης οι σεξουαλικές σχέσεις...

Λάνα: Πλησιάζει...

Βαν: Θέλω να μου υποσχεθείτε ότι θα τηρήσετε όλους τους κανόνες όσο είστε σε δημόσιο χώρο. Δεν μπορώ να σας προστατεύσω πλέον... Συγγνώμη.

(Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 4

(Ένας άντρας με στολή κάθετοι σε ένα γραφείο χτυπάει η πόρτα και μπαίνει ο Σάμι το κοιτάει και κατεβάζει το κεφάλι)

Άντρας: Πέρανα μέσα Σάμι! Κάτσε!

Σάμι: Ήθελα να μιλήσουμε.

Άντρας: Τι συμβαίνει;

Σάμι: Θα ήθελα η περιπολία μου να αλλάξει.

Άντρας: Δηλαδή;

Σάμι: Θα ήθελα να με μεταφέρετε σε άλλη περιοχή!

Άντρας: Η οικογένειά σου βρίσκεται εδώ και εσύ επιθυμείς να μεταφερθείς σε άλλη περιοχή;

Σάμι: Μάλιστα.

Άντρας: Άλλοι κάνουν ότι μπορούν για να μείνουν κοντά στις οικογένειες τους και εσύ θέλεις να τους εγκαταλείψεις;

Σάμι: Είμαι δεκατρία χρονών! Είμαι αρκετά μεγάλος για να φροντίσω τον εαυτό μου δεν τους χρειάζομαι. Άλλωστε εσείς δεν μου διδάξατε πως η οικογένειά μας δόθηκε τυχαία και πως δεν σημαίνει τίποτα για εμάς;

Άντρας: Με κάνεις πολύ περήφανο Σάμι.

Σάμι: Με τιμά δάσκαλε.

Άντρας: Σε ποια περιοχή θα ήθελες να σε μεταφέρουμε;

Σάμι: Όπου επιθυμεί ο δάσκαλος!

Άντρας: Δεν γνωρίζεις ποια περιοχή επιθυμείς;

Σάμι: Δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο, αρκεί να είναι μακριά από εδώ.

Άντρας: Υπάρχει Σάμι μια τέχνη που κάποιοι την έχουν μέσα τους, άλλοι την αποκοτούν έπειτα από πολύ εξάσκηση και κάποιοι δεν την μαθαίνουν ποτέ... Είναι το ψέμα.

(Σηκώνεται και πλησιάζει τον Σάμι)

Επειδή όμως σου έχω μια ιδιαίτερη αδυναμία και το γνωρίζεις για αυτό ήρθες σε εμένα...

(Του χαϊδεύει απαλά τα μαλλιά)

Θέλω να μου πεις ειλικρινά αυτή την φορά, επέλεξες να έρθεις σε εμένα επειδή θεώρησες ότι θα με ξεγελάσεις; Η επειδή θεώρησες ότι θα δείξω έλεος λόγω της αδυναμίας μου;

Σάμι: Ποτέ δεν θα πίστευα ότι μπορώ εγώ να ξεγελάσω εσάς δάσκαλε.

Άντρας: Εκεί ήταν η αρχή του προβλήματος. Για να πείσεις κάποιον πρέπει να το πιστεύεις πραγματικά.

(Γιάυση)

Πες μου τώρα τον λόγο που θέλεις να φύγεις.

Σάμι: Δάσκαλε...

(Ο άντρας χτυπά το χέρι στο γραφείο ο Σάμι τρομάζει. Ο άντρας συνεχίζει να μιλά με πολύ απαλή φωνή)

Άντρας: Καλύτερα να πίστευες ότι υπάρχει περίπτωση να με ξεγελάσεις παρά να πιστέψεις ότι θα δείξω έλεος. Αν δεν μου πεις τι συμβαίνει θα σε γδάρω ζωντανό και θα σε κρεμάσω από τις σάρκες σου. Θα σε αφήσω να στραγγίζεις. Θα μου είσαι άχρηστος πια, θα πετάξω το κουφάρι σου στα σκυλιά! Η ίσως με τόσο χρόνο που μου δίνεις μέχρι να μιλήσεις να σκεφτώ κάτι πιο δημιουργικό... Ίσως πρώτα να αναλάβω όλη την οικογένεια σου και εσύ να κάθεται σε μια γωνία και να παρακολουθείς. Να βάλω κάτω την μάνα σου και την αδερφή σου και να τις ξεσκίσω μέχρι που να μην μπορούν να περπατήσουν και μετά-

Σάμι: Εντάξει!

(Γιάυση)

Απλά θέλω σας ζητήσω μια χάρη.

Άντρας: Κανείς δε ζητάει χάρες από τον τάφο. Μίλα!

Σάμι: Ο Μπιλ Νατ εθεάθει να γελάει.

Άντρας: Δεν έμαθες τίποτα τόσο καιρό δίπλα μου;

Σάμι: Έχω μάθει πάρα πολλά κοντά σας δάσκαλε.

Άντρας: Βούλωσε το! Αντί να μου πεις κάποιο άλλο όνομα επέλεξες την αλήθεια.

Σάμι: Δεν θα μπορούσα να καταδικάσω έναν άνθρωπο σε θάνατο έτσι.

Άντρας: Αλλά μπορείς να καταδικάσεις τον αδερφό σου.

Σάμι: Αυτή είναι η χάρη που θα σας ζητούσα δάσκαλε.

Άντρας: Αν μου είχες πει από την αρχή την αλήθεια ίσως... Ίσως... και να ήμουν πιο επιεικής και να τον καταδίκαιζα σε ισόβια φυλάκιση στο Τόουλ Σλένγκ. Αλλά εσύ θα είσαι η αιτία για την θάνατο του αδελφού σου.

Σάμι: Δάσκαλε σας παρακαλώ δώστε μια ευκαιρία δεν θα...

Άντρας: Είσαι πολύ αδύναμος Σάμι! Πρέπει να μεγαλώσεις και ξέρεις πως θα γίνει αυτό;

Σάμι: Πως;

Άντρας: Όταν βάψεις τα χέρια σου με αίμα και νομίζω ότι έχει φτάσει αυτή η στιγμή.

Σάμι: Δεν είμαι έτοιμος να σκοτώσω δάσκαλε.

Άντρας: Δεν θα σκοτώσεις απλά, θα σκοτώσεις τον αδερφό σου. Αλλιώς...

Σάμι: Αλλιώς...

Άντρας: Ξέρεις πολύ καλά τι συμβαίνει σε αυτούς δεν υπακούν και στις οικογένειες τους!

Σάμι: Μάλιστα δάσκαλε.

Άντρας: Αν δω έστω και ένα δάκρυ στα όμορφα ματάκια σου θα φροντίσω να μην μείνει κανένας Νατ! Κατάλαβες;

Σάμι: Μάλιστα δάσκαλε.

(Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 5

(Σκοτάδι ακούμε μια πόρτα να χτυπάει, κάποιος ανοίγει την πόρτα και τα φώτα ανάβουν. Στην πόρτα στέκεται ο Σάμι με τον άντρα και μέσα η υπόλοιπη οικογένεια)

Λάνα: Σάμι...

Άντρας: Καλησπέρα!

Βαν: Καλησπέρα. Πως μπορούμε να σας βοηθήσουμε;

Άντρας: Εσείς δεν μπορείτε κύριε Βαν.

Βαν: Μπορώ να γνωρίζω τον λόγο της επίσκεψης σας;

Λάνα: Περάστε! Καθίστε!

(Ο άντρας μπαίνει και κάθεται στον καναπέ ενώ ο Σάμι στέκεται όρθιος στην πόρτα.)

Να σας φτιάξουμε ένα τσάι.

Άντρας: Ένα τσάι θα το έπινα ευχαρίστως!

Λίζα: Σκέτο;

Άντρας: Γιατί υπάρχει ζάχαρη;

Λάνα: Όχι φυσικά! Η κόρη μου εννοούσε αν θα θέλετε να πάει να βρει για εσάς.

Άντρας: Σάμι! Υπάρχει ζάχαρη μέσα σε αυτό το σπίτι;

Σάμι: Μάλιστα δάσκαλε! Στο ράφι πίσω σε ένα μαύρο σακουλάκι. Ελάχιστη.

Άντρας: Ευτυχώς γιατί δε το πίνω ποτέ σκέτο.

(Η Λάνα κάνει νόημα στην Λίζα και εκείνη πηγαίνει στην κουζίνα.)

Βαν: Λοιπόν...

Άντρας: Δυστυχώς υπήρξε κάτι επιλήψιμο όσον αφορά την οικογένεια σας...

Λάνα: Τι εννοείτε;

Άντρας: Σάμι... Μήπως θα ήθελες να εξηγήσεις εσύ, το λόγο της επίσκεψης μας;

(παύση)

Εντάξει λοιπόν... Υπήρχε μια καταγγελία για κάποιο από τα μέλη της οικογενείας σας. Κάποιος από εδώ μέσα γελούσε σε δημόσιο χώρο. Γνωρίζεται τους κανονισμούς όσον αφορά το γέλιο σε δημόσιο χώρο έτσι δεν είναι; Ποια είναι Σάμι η τιμωρία για τον κατηγορούμενο;

Σάμι: Θάνατος.

Άντρας: Μπράβο Σάμι.

Λάνα: Σας παρακαλώ δεν θα μπορούσαμε να δείξουμε κάποια επιείκεια λόγω ηλικίας;

Άντρας: Άρα γνωρίζετε περί τίνος πρόκειται...

Λάνα: Όχι δεν με καταλάβατε-

Άντρας: Και αποφασίσατε να αποκρύψετε τις πληροφορίες από τις αρχές.

Βαν: Δεν γνωρίζουμε απολύτως τίποτα απλώς υποθέτουμε ότι είναι κάποιο από τα παιδιά μας. Όλα είναι σε μια ηλικία που τους αξίζει μια δεύτερη ευκαιρία...

Άντρας: Η αλήθεια είναι πως ήμουν διατεθειμένος να την δώσω αλλά...

(Η Λίζα επιστρέφει με ένα δίσκο και πάνω ένα τσάι)

Λίζα: Ορίστε, το τσάι σας.

Άντρας: Ευχαριστώ.

Βαν: Πότε έχει προγραμματιστεί το δικαστήριο;

Άντρας: Μάλλον δεν με καταλάβατε... Η απόφαση έχει βγει ο Μπίλ Νατ είναι ένοχος και η ποινή του είναι θάνατος!

Βαν: Δεν έχετε τέτοια δικαιοδοσία!

Λάνα: Κατέδωσες τον ίδιο σου τον αδερφό; (Στον Σάμι)

(Βγάζει ένα φάκελο από την τσέπη του και τον δίνει στον Βαν)

Άντρας: Λυπάμαι που σας ενημερώνω αλλά εγώ είμαι ο υπεύθυνος της περιοχής και κατ' επένταση του ποιος ζει και ποιος πεθαίνει!

Βαν: Πηγαίνετε μέσα. (Στην Λάνα και τη Λίζα)

Άντρας: Οποιαδήποτε αντίσταση κατά της αρχής μπορεί μόνο να οδηγήσει σε εκτέλεση όλης της οικογενείας. Έτσι δεν είναι Σάμι;

Σάμι: Μάλιστα δάσκαλε!

Βαν: Λίξα πάνε μέσα.

Λίξα: Όχι πατέρα.

Βαν: Είπα πάνε μέσα τώρα!

(Παύση)

Άντρας: Οφείλω να σας προειδοποιήσω πως οποιοσδήποτε θρήνος για το θάνατο ακόμη και συγγενικού προσώπου απαγορεύεται!

(Ο Βαν αρπάζει τη Λίξα και την κλειδώνει στο δωμάτιο)

Βαν: Δώστε μας τουλάχιστον λίγο χρόνο να τον αποχαιρετήσουμε.

Άντρας: Απαγορεύεται!

Λάνα: Σας παρακαλώ-

(Ένας πυροβολισμός την διακόπτει. Ο Σάμι έχει πυροβολήσει τον αδερφό του Μπίλ. Ο Μπίλ πέφτει στο πάτωμα)

Άντρας: Επειδή είμαι σε καλή διάθεση σήμερα, μπορείτε να κρατήσετε το πτώμα και να το θάψετε όπου επιθυμείτε χωρίς κλάματα φυσικά.

(Ο Φιν τρέχει δίπλα από τον αδερφό του ενώ οι υπόλοιποι συγκρατιούνται)

Φιν: *(Ψιθυριστά)* Κρατήσου μέχρι να φύγει.

Μπίλ: Ήταν καλό αστείο...

Φιν: Τι;

Μπίλ: Ήταν καλό αστείο δεν μπορούσα να μην γελάσω. Συγνώμη...

(Ο Μπίλ πέφτει νεκρός, ο Φιν αρχικά κρατιέται αλλά τελικά του ξεφεύγει ένα δάκρυ. Κοιτιούνται μεταξύ τους και ξαφνικά ο Φιν σηκώνετε και τρέχει έξω από το σπίτι. Ο Σάμι κοιτάει τον άντρα, ο άντρας του κάνει νόημα και ο Σάμι τρέχει έξω και πίσω του τρέχει ο Βαν. Παύση. Ακούγεται πυροβολισμός, ο άντρας πίνει το τσάι, η Λάνα μένει ανέκφραστη. Ο άντρας σηκώνεται και φεύγει. Παύση. η Λάνα ξεσπάει σε σιωπηλό κλάμα. Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 6

(Ο Σάμι μπαίνει τρέχοντας μέσα στο σπίτι και κοιτάζει γύρω του)

Σάμι: Μαμά! Μαμά!

Λίζα: Στην αποθήκη πήγε τι έγινε;

Σάμι: Φέρε την εδώ δεν έχουμε πολύ ώρα...

Λίζα: Τι έγινε;

Σάμι: Σε λίγο θα έρθουν!

Λίζα: Ποιοι; Τι έγινε;

Σάμι: Ο μπαμπάς που είναι;

Λίζα: Δεν ήρθε ακόμα!

Σάμι: Θα πάω να τον βρω.

Λίζα: Πες μου τι έγινε;

Σάμι: Αυτό που φοβόμασταν.

Λίζα: Όχι...

Σάμι: Οι άντρες εκτελούνται από τους φύλακες και οι γυναίκες...

Λίζα: Τι;

Σάμι: Ο μπαμπάς πρέπει να σκοτώσει τη μαμά!

Λίζα: Δεν θα το κάνει.

Σάμι: Θα το κάνει! Αλλιώς...

Λίζα: Ας είναι...

Σάμι: Δεν το εννοείς.

Λίζα: Αν είναι να πεθάνει ένας ας πεθάνουμε όλοι. Δεν θα τα καταφέρουμε χωρίς αυτή. Ποιος θα μας φροντίζει;

Λάνα: Εσύ!

(Μπαίνει μέσα η Λάνα)

Έχει δίκιο ο Σάμι. Είσαι αριετὰ μεγάλη.

Λίζα: Δεν υπάρχει περίπτωση να κάνει αυτό ο μπαμπάς.

Λάνα: Θα του ζητήσω εγώ να το κάνει. Έχασα δύο παιδιά δεν πρόκειται να χάσω άλλα δυο!

(Μπαίνει ο Βαν τρέχοντας μέσα κλείνει καλά την πόρτα πίσω του)

Βαν: Ετοιμάσατε τα πράγματα της;

Λάνα: Βαν...

Βαν: Ξέχασε το αγάπη μου!

Λάνα: Σκέψου τα παιδιά.

(Η Λάνα παίρνει ένα μαχαίρι από τον πάγκο και κάθεται σε μια καρέκλα και κοιτάει στο παράθυρο.)

Βαν: Λίζα ετοίμασε μια μικρή τσάντα να πάρει μαζί της η μαμά σου.

Λίζα: Μάλιστα!

(Η Λίζα πηγαίνει μέσα)

Βαν: Πόση ώρα έχουμε;

Σάμι: Περίπου πέντε λεπτά. Έχουν ξεκινήσει από τα σπίτι που είναι κοντά στο ποτάμι.

Βαν: Είμαστε σίγουροι ότι το ξέρουν;

Σάμι: Ναι! Στο χωριό είναι μόνο πέντε από εκείνους και με την μαμά έξι.

Βαν: Είδες τα χαρτιά;

Σάμι: Ναι.

Λάνα: Οι νεκροί δεν σαπίζουν πια.

Βαν: Δεν είναι ώρα για ψέματα Σάμι.

Σάμι: Το ξέρω πατέρα. Για αυτό ήρθα. Πρέπει να εμπιστευτείς!

Βαν: Θα έπρεπε;

Σάμι: Όχι. Αλλά σου λέω την αλήθεια... Είναι η μαμά μου! Έχω σχέδιο...

Βαν: Και ο Μπίλ ήταν ο αδερφός σου.

Σάμι: Δεν είχα επιλογή πατέρα.

Λάνα: Τους βγάζουν από το έδαφος και είναι μισοφαγωμένοι.

Λίζα: Έτοιμη.

Λάνα: Τα σιουλήκια χόρτασαν...

Βαν: Από ποιόν δρόμο δεν θα έχει φύλακα;

Λάνα: Μόνο εκείνος δεν χόρτασε να ποτίζει το χώμα, με τις ψυχές μας.

Σάμι: Το δρομάκι πίσω από τα σπίτια θα είναι ανοιχτό για λίγο ακόμα γιατί όλοι οι φύλακες έχουν έρθει στο χωριό. Αν τρέξει τώρα θα τους απασχολήσω εγώ, προλαβαίνει.

Λάνα: Να με θάψετε βαθειά, που θα έχει δροσιά. Εκεί που η βροχή έχει υπέροχο ήχο για αυτούς που είναι έξι μέτρα κάτω και θα με νανουρίζει.

Βαν: Ωραία! Αυτό θα είναι το μεγάλο μας μυστικό. Όποιος και να ρωτήσει το πρωί ήταν η τελευταία φορά που την είδαμε. Θέλω απόλυτη προσοχή γιατί αν μας πιάσουν...

(Ακούγονται οι φύλακες να συζητάνε έξω από την πόρτα)

Λίζα: Ήρθαν!

Βαν: Ηρέμισε. Σάμι πάρε την μητέρα σου. Τώρα! Τρέχα!

Λάνα: Αγάπη μου... Αγκάλιασε με!

(Ο Βαν τρέχει την αγκαλιάζει)

Να προσέχεις!

Βαν: Φύγε αγάπη μου!

Λάνα: Αντίο.

(Η Λάνα πέφτει από την αγκαλιά του και βλέπουμε ότι έχει καρφώσει ένα μαχαίρι στο στομάχι της που δεν βλέπαμε πριν και έχει γεμίσει αίματα και ο Βαν και η ίδια. Η Λίζα πάει να φωνάξει αλλά ο Σάμι προλαβαίνει και της κλείνει το στόμα. Ο Βαν κοιτάει παγωμένος.)

Σάμι: Πάμε...

*(Πάει μέσα με την Αίζα, χτυπάει η πόρτα, ο Βαν ανοίγει, τον κοιτάζουν ματωμένο.
Σκοτάδι.)*

ΣΚΗΝΗ 7

(Βαν κάθεται στον καναπέ και ο Σάμι μπαίνει στο σπίτι)

Σάμι: Πως είσαι;

Βαν: Την βρήκες;

Σάμι: Έφαγες;

Βαν: Η μαμά σου θυσιάστηκε για να ζήσετε και εγώ...

Σάμι: Δεν φταις εσύ.

Βαν: Κάτι ξέρεις...

Σάμι: Όχι.

Βαν: Ρώτησες;

Σάμι: Ναι.

Βαν: Και;

Σάμι: Τίποτα.

Βαν: Που είναι; Πόσες μέρες έχει;

Σάμι: Τρεις με σήμερα.

Βαν: Ελπίζω τουλάχιστον να μην...

Σάμι: Τι;

Βαν: Να μην πόνεσε...

(Παύση)

Σάμι: Ότι και να γίνει πρέπει να συνεχίσουμε.

Βαν: Γιατί;

Σάμι: Μου υπόσχεσαι πως ότι και αν γίνει εσύ θα συνεχίσεις;

Βαν: Δεν μπορώ να δώσω τέτοια υπόσχεση.

Σάμι: Πατέρα, εγώ θα φύγω σε λίγο καιρό, πρέπει να ξέρω ότι δεν θα εγκαταλείψεις. Ακόμη και αν μείνεις μόνος σου... Κάντο σαν χάρη σε εμένα, υποσχέσου μου.

Βαν: Υπόσχομαι.

(Παύση)

Σάμι: Η Λίζα είναι νεκρή.

Βαν: Το ξέρω...

(Ο Βαν πιάνει τον Σάμι από το λαιμό)

Βαν: Λέγε! Πες μου, τι ξέρεις...

Σάμι: Το μεσημέρι που γυρνούσε από το χωράφι στον δρόμο την είδε ένας από αυτούς...

Βαν: Όχι! Της είχα πει να κρύβει την ομορφιά της.

Σάμι: Σε άκουσε πατέρα, ήταν καλυμμένη.

Βαν: Τότε;

Σάμι: Τον συνάρπασε το βλέμμα της. Δύο ώρες μετά ήταν παντρεμένοι...

Βαν: Μπορεί;

Σάμι: Όλα τα μπορεί, είναι από εκείνους.

Βαν: Αντιστάθηκε;

Σάμι: Έκαψε το πρόσωπο της για να μην του αρέσει, αλλά εκείνος επέμενε... Όταν αυτή αρνήθηκε της συζυγικής της υποχρεώσεις...

Βαν: Όχι το κοριτσάκι μου.

Σάμι: Αφού πήρε αυτό που ήθελε της άνοιξε το κεφάλι και πέταξε τα μυαλά στο πάτωμα και πατούσε πάνω με μανία.

(Ο Βαν ξεσπάει σε κλάματα)

Σταμάτα, σε παρακαλώ σταμάτα θα μας ακούσουνε!

Βαν: Πως το άφησα αυτό εγώ να συμβεί;

Σάμι: Δεν μπορούσες να κάνεις κάτι

Βαν: Μπορούσα! Να την κλειδώσω μέσα στο σπίτι να είναι ασφαλής.

(Παύση)

Το σωματάκι της;

Σάμι: Ότι κατάφερα να σώσω...

Βαν: Τι εννοείς, που είναι;

Σάμι: Θέλω να είσαι ήσυχος.

Βαν: Που, πες μου.

Σάμι: Υποσχέσου.

Βαν: Λέγε.

(Ο Σάμι ανοίγει την πόρτα και στην είσοδο είναι το πτώμα της Λίζας. Ο Βαν στη θέα πέφτει κάτω. Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 8

(Βλέπουμε σε ένα κελί τον Βαν έναν άλλο κρατούμενο τον Μαξ και ένα κρατούμενο κουλουριασμένο στο πάτωμα τον κρατούμενο Β)

Μαξ: Γιατί σε φέρανε;

Βαν: Έχει σημασία;

Μαξ: Ναι σωστά... Ποια ήταν η δικαιολογία για να σε φέρουν;

Βαν: Φωτογραφία.

Μαξ: Γυναίκας;

Βαν: Οικογένειας.

Μαξ: Παιδιά;

Βαν: Τέσσερα.

Μαξ: Και έζησαν...;

Βαν: Κανένα...

Μαξ: Πως;

Βαν: Εκτελέσεις.

Μαξ: Όλα;

Βαν: Ναι τα τρία για παράβλεψη νόμου και ο μικρός επειδή κόλλησε την αρρώστια.

Μαξ: Ταλαιπωρήθηκε;

Βαν: Τον στράγγιζε.

Μαξ: Και η γυναίκα;

Βαν: Ήταν από εκείνους...

Μαξ: Την σκότωσες;

Βαν: Αυτοκτόνησε.

Μαξ: Πόνεσε;

Βαν: Μούδιασε.

Μαξ: Καλό αυτό. Εννοώ-

Βαν: Ξέρω τι εννοείς.

(Παύση)

Βαν: Εσύ;

Μαξ: Με πιασαν να φοράω τα γυαλιά μου.

Βαν: Οικογένεια;

Μαξ: Όχι... Ήμουν πολύ μικρός, ήθελα να περιμένω, να ζήσω λίγο και μετά.

Βαν: Καλύτερα που δεν έκανες.

Μαξ: Δεν είμαι σίγουρος.

Βαν: Άκου που σου λέω. Αν μπορούσα να γυρίσω πίσω, δεν θα έκανα παιδιά.

Μαξ: Φαντάζομαι ότι να χάνεις το παιδί σου μπορεί να σε διαλύσει.

Βαν: Ναι. Το να πεθαίνει μπορεί να σε διαλύσει. Το να πυροβολεί τα αδέρφια του το ίδιο σου το παιδί μόλις δώδεκα χρονών μπροστά στα μάτια σου. Και λίγο καιρό μετά εκείνο να λιώνει φτύνοντας αίμα, τι μπορεί να σου κάνει; Να σου φέρνουν ότι απέμεινε από την κόρη σου στο κατώφλι και εσύ να μην μπορείς να την σηκώσεις να την πας στο κρεβάτι γιατί φοβάσαι... Φοβάσαι πως ότι έχει μείνει στο κρανίο της θα χυθεί στο πάτωμα. Πως τα μικρά λευκά χέρια θα ξεκολλήσουν από τους ώμους... Και εσύ... Που είσαι εσύ να την προστατεύσεις; Να τα βλέπεις στον ύπνο σου να σε ρωτάνε που ήσουν. Να ζητάς συγγνώμη και ξυπνάς και πάλι από την αρχή ώσπου... Σταματάς να κοιμάσαι.

Μαξ: Συγγνώμη...

Βαν: Δεν περίμενα εσένα για να θυμηθώ.

(Παύση)

Μαξ: Λες να βγούμε ποτέ από εδώ μέσα;

Βαν: Όχι!

Μαξ: Θα γίνουμε έτσι;(Δείχνει τον άλλο κρατούμενο στο πάτωμα)

Βαν: Θα πέσουν τα δόντια και τα μαλλιά μας. Θα σαπίσει το μέσα μας και έπειτα το έξω. Αργότερα θα μας φάνε τα ποντίκια.

Μαξ: Θα τα φάμε εμείς πρώτα.

Βαν: Είναι έξυπνα, δεν έρθουν τώρα. Μετά. Όταν δεν θα μπορούμε να τα κυνηγήσουμε. Τότε θα γίνουμε γεύμα. Τα απομεινάρια μας δηλαδή. Θα είμαστε τα απομεινάρια της ημέρας. Έπειτα ίσως τρέξουν με τα μικρά τους πόδια μακριά στον έξω κόσμος. Μόνο τότε θα βγούμε από αυτό το κελί. Στα στομάχια τους.

Μαξ: Δεν θα μας αφήσουν να πεθάνουμε έτσι.

Βαν: Πόσες μέρες έχει που είδες κάποιον έξω από τα κάγκελα;

Μαξ: Όσες μέρες έχουμε νηστικοί... Δύο.

Βαν: Δεν τους νοιάζει. Είμαστε ήδη νεκροί. Κουφάρια που σέρνονται μέσα σε κελιά.

Μαξ: Τότε θα το σιάσουμε.

Βαν: Αν μπορούσαμε να το σιάσουμε λες να μας άφηνε ο φύλακας δύο μέρες μόνους μας;

Μαξ: Κάτι θα σκεφτούμε όσο ακόμη έχουμε δυνάμεις.

(Ακούγονται βήματα ο φύλακας φέρνει έναν ακόμη κρατούμενο. Τα χέρια του είναι δεμένα με ένα σκοινί. Ανοίγει την πόρτα και τον ρίχνει μέσα και κλειδώνει.)

Μαξ: Φύλακα, μπορούμε να έχουμε λίγο φαγητό η έστω λίγο νερό;

(Ο φύλακας κοιτάει την είσοδο και τους αφήνει ένα παγούρι που κρεμόταν στην ζώνη του και φεύγει. Ο Μαξ ορμάει και το αρπάζει πίνει και το δίνει στον Βαν. Ο κρατούμενος προσπαθεί και λυθεί αλλά δεν μπορεί. Τα παρατάει και αρπάζει το παγούρι από τα χέρια του Βαν.)

Α: Για το καλώς ήρθες!

(Πίνει και ο Βαν σηκώνεται και το παίρνει πίσω)

Βαν: Υπάρχει και άλλος.

(Ο Α κοιτάει τον Β που είναι στο πάτωμα)

Α: Το πτώμα λες;

Μαξ: Κοιμάται.

Α: Τον αιώνιο ύπνο.

(Ο Α πλησιάζει και σπρώχνει τον Β με το πόδι του. Ο Β φαίνεται να ενοχλείται)

Βαν: Μην τον ακουμπάς.

Α: Καλά ηρέμισε. Βοηθάς λίγο;

(Κοιτάει τον Μαξ. Ο Μαξ σηκώνεται και του λύνει τα χέρια. Ο Α του δίνει το χέρι και χαμογελάει.)

Ευχαριστώ, συγγνώμη.

(Σκοτάδι)

ΣΚΗΝΗ 9

(Βλέπουμε στο κελί τον Βαν, τον Μαξ, τον κρατούμενο Α να κοιμάται και τον κρατούμενο Β να βήχει ώσπου ξεψυχάει)

Μαξ: Πέθανε;

Βαν: Δεν ξέρω.

Μαξ: Δες άμα αναπνέει.

(ο Βαν πλησιάζει και βλέπει ότι είναι νεκρός)

Βαν: Όχι.

Μαξ: Έρχεται και η σειρά μας, μην νομίζεις δεν αργεί...

Βαν: Έχουμε ακόμα.

Μαξ: Επειδή είμαστε πιο μικροί;

(παύση)

Λες όλοι να βρωμάμε το ίδιο όταν σαπίζουμε;

Βαν: Δεν ξέρω.

Μαξ: Αυτός πάντως δεν μυρίζει το ίδιο με τον προηγούμενο στο κελί δίπλα.
Αυτός δεν μυρίζει τόσο έντονα.

Βαν: Είναι νωρίς ακόμα.

Μαξ: Έχει και μια πιο ιδιαίτερη μυρωδιά σαν... φρέσκο ψωμί.

(Παύση)

Τον Ροκούρο τον ξέρεις;

Βαν: Τον πρώτο που μπήκε;

Μαξ: Ναι.

Βαν: Ακουστά μόνο...

Μαξ: Έχεις ακούσει τις φήμες;

Βαν: Ναι.

Μαξ: Λες να ισχύει;

Βαν: Δεν ξέρω.

(Παύση. Ο Μαξ κοιτάει τον νεκρό)

Μαξ: Έχεις δοκιμάσει ποτέ;

Βαν: Όχι!

Μαξ: Μην φωνάζεις, θα ξυπνήσεις τον άλλον...

(Παύση)

Σκέψου το τώρα που είναι ακόμη ζεστός...

Βαν: Όχι.

Μαξ: Τι φοβάσαι;

Βαν: Δεν φοβάμαι τίποτα, δεν μου φαίνεται σωστό. Μπες στην θέση του.

Μαξ: Θα μπω και εσύ θα μπεις!

Βαν: Θα σου άρεζε;

Μαξ: Δεν θα με νοιάζει, θα έχω πεθάνει, θα είμαι κρέας που ξαπλώνει στο πάτωμα. Κρέας που μπορεί να βοηθήσει κάποιον άλλον να επιβιώσει! Ελπίζω να μην μου αφήσετε ούτε κοκαλάκι!

(Ο Μαξ πλησιάζει το πτώμα)

Βαν: Περίμενε!

Μαξ: Πρέπει να βιαστούμε πριν ξυπνήσει, να προλάβουμε τα καλά κομμάτια.

Βαν: Δεν είναι σωστό.

Μαξ: Έχει δέκα μέρες που το μόνο που ακούω είναι τα έντομα να χορεύουν στο ταβάνι. Τα παρατηρώ ξεχωρίζω τους ήχους, έχω μάθει την φωνή που έχει το καθένα. Με την ελπίδα ότι κάποιο θα σωπάσει και θα γίνει το γεύμα της επόμενης μέρας. Ονειρεύομαι το σκληρό του και τραγανό κέλυφος στο στόμα μου. Τα ζεστό του ζουμί να χαϊδεύει τη γλώσσα μου...

Βαν: Δεν πρέπει να γίνουμε ζώα! Πρέπει να κρατήσουμε το μυαλό μας καθαρό!

Μαξ: Και πιστεύεις ότι η πείνα θα σε αφήσει να το κάνεις αυτό;

Βαν: Δεν ξέρω αλλά θα το ρισκάρω!

Μαξ: Εγώ όχι.

(Ο Μαξ σηκώνεται και ο Βαν τον σταματάει από το να πλησιάσει το πτώμα)

Βαν: Ξανασικέψου το. Δεν υπάρχει γυρισμός μετά από αυτό.

Μαξ: Δεν με ενδιαφέρει!

Βαν: Θα το μετανιώσεις. δεν μπορώ να σε αφήσω...

Μαξ: Δεν θέλω να πεθάνω, καταλαβαίνεις;

Βαν: Σταμάτα!

(Τον αγκαλιάζει)

Δεν θα πεθάνεις!

(Γιάωση)

Μαξ: Πως μπορείς ακόμα να ελπίζεις;

Βαν: Πρέπει!

Μαξ: Γιατί;

Βαν: Γιατί δεν θέλω να γίνω κρέας πριν πεθάνω!

(Ξυπνάει ο Α κοιτάει τον νεκρό)

Κρατούμενος Α: Ψόφησε;

Βαν: Κοιμάται!

(Ο κρατούμενος α τον πλησιάζει και ακούει την καρδιά του, γυρνάει και αγριοκοιτάζει τον Βαν.)

Μαξ: Φτάνει για όλους μας.

Α: Όποιος λέει ψέματα μένει νηστικός!

Μαξ: Περιμέναμε εσένα για να γίνει σωστά η μοιρασιά.

Βαν: Εγώ δεν περίμενα κανέναν.

Α: Εσύ αν συνεχίσεις έτσι θα είσαι το βραδινό!

(Ο Α πλησιάζει τον νεκρό ο Βαν πάει να μπει στην μέση και ο Μαξ τον κρατάει ακίνητο)

Βαν: Μην τον ακουμπάς!

(Ο Α σκίζει τα ρούχα του νεκρού και δαγκώνει και κόβει ένα κομμάτι από το πόδι του. Ο Μαξ πλησιάζει και δαγκώνει και αυτός. Ξαφνικά ο νεκρός ανοίγει τα μάτια του και βλέπει τους άλλους να τον δαγκώνουν και ουρλιάζει. Ο Βαν τρέχει και τους απομακρύνει.)

Βαν: ΖΕΙ.

(Παύση)

Α: Δεν θα ζει για πολύ, έχει χάσει αρκετό αίμα.

Βαν: Και αυτό σημαίνει ότι θα τον φάτε ζωντανό;

Α: Δεν νομίζω να τον πειράζει, όλα θα τελειώσουν σύντομα.

(Ο Α σκύβει και δαγκώνει ένα κομμάτι από το μάγουλο του ξαπλωμένου)

Β: Βοήθεια...

Βαν: Σταμάτα!

(Ο Βαν ορμάει και απομακρύνει τον Α)

Κανείς δεν το αξίζει αυτό.

(Παύση)

Συγγνώμη φίλε μου, συγγνώμη. Ξεκουράσου...

(Τον πνίγει και εκείνος δεν αντιστέκεται. Τα φώτα χαμηλώνουν ενώ οι άλλοι δύο τον τρώνε)

ΣΚΗΝΗ 10

(Βλέπουμε το σκηνικό από τη Σκηνή 1 ο Βαν στο ξαπλωμένος στο πάτωμα, ο φύλακας επιστρέφει και ανοίγει την πόρτα)

Φύλακας: Είναι νεκρός.

(Παύση)

Βαν: Τι εννοείς;

Φύλακας: Ο ηγέτης είναι νεκρός. Όλα έγιναν όπως σου υποσχέθηκα. Τα εξήντα λεπτά πέρασαν.

Βαν: Πως...

Φύλακας: Όλα έγιναν όπως έπρεπε. Ο θάνατος οφείλεται σε ανακοπή καρδιάς. Οι εντολές μου λένε πως πρέπει να αφεθείς ελεύθερος.

Βαν: Και που να πάω;

Φύλακας: Καλό θα ήταν να πας σε ένα νοσοκομείο αυτές τις μέρες θα ανοίξουν και πάλι. Σίγουρα το χρειάζεσαι.

Βαν: Δεν μπορώ να μείνω εδώ;

Φύλακας: Όχι. Υπάρχει μια ζωή εκεί έξω που σε περιμένει.

Βαν:.. Είτε εδώ, είτε έξω είμαι ήδη νεκρός, άσε με μόνο μου σε παρακαλώ.

Φύλακας: Τελείωσαν όλα.

Βαν: Και που ξέρω ότι ο επόμενος-

Φύλακας: Δεν θα υπάρξει επόμενος!

Βαν: Που το ξέρεις;

Φύλακας: Δεν θα το επιτρέψω.

(Παύση)

Βαν: Το πότε θα πεθάνω θα είναι δική μου επιλογή! Κανένας ηγέτης, κανένας νόμος και κανένας φύλακας! Μόνος μου θέλω να πεθάνω μόνος μου! Όσο ακόμα μπορώ...

Φύλακας: Έλα σήκω, βάλε το πανί στα μάτια σου γιατί δεν θα αντέξουν το φως μετά από τόσο καιρό.

(Του δίνει ένα πανί, ο Βαν κάθεται με το κεφάλι κάτω μεγάλη παύση)

Βαν: Είμαι πολύ κουρασμένος.

Φύλακας: Άνοιξε τα μάτια σου!!!

(Ο Βαν δεν αντιδράει)

Άνοιξε τα μάτια σου είναι διαταγή!

(Ο φύλακας ανοίγει την πόρτα, τον σηκώνει και του δίνει το πανί, ο Βαν το αφήνει να πέσει κάτω και προχωράει προς την πόρτα. Όσο κοντεύει τα φώτα δυναμώνουν ώσπου γίνονται εκτυφλωτικά)

ΤΕΛΟΣ